

Napad blokadama i igra protiv blokada u obrani

Piše: **Bojan Matković, prof. dr. sc.**

Svaka se sportska igra, uključujući i košarku, gledajući u globalu, dijeli na dvije osnovne faze igre; fazu napada i fazu obrane. U košarci je svaku od ovih faza lako okarakterizirati primarnim zadacima koje su igrači dužni ispuniti, ukoliko žele zadovoljiti u uvjetima igre, odnosno, zadovoljiti zahtjeve i ukuse, prvenstveno stručnjaka - trenera, a zatim i gledatelja.

Cilj je košarkaša da u fazi napada, razbijanjem i nadigravanjem protivničke obrambene formacije, stvore uvjete za što sigurnije postizanje pogodaka, te da u takvim uvjetima imaju visok stupanj realizacije, dok, u obrani igrači teže da svojom, bilo individualnom, grupnom ili kolektivnom aktivnošću, onemoguće napadače u realizaciji njihova cilja. U obje faze igre igrači se, u ostvarivanju zacrtanih ciljeva, služe prvenstveno sredstvima tehnike i taktike. Izvrsno vladanje elementima tehnike omogućava im uspješnost u provođenju taktičkih zadataka.

Ne malo puta su se čula razmišljanja i diskusije trenera o tome, koja je faza igre značajnija za konačan uspjeh jedne ekipe. Relevantan odgovor na takvo pitanje je vrlo teško iznaći, pošto su se mišljenja, iako su bila iznašana od strane kompetentnih stručnjaka, zasnivala isključivo na subjektivnom promatranju i doživljaju. Parametara, na temelju kojih bi se moglo sa sigurnošću tvrditi nešto takvo, nije bilo ili ih je bilo malo, a naposljetku, ponekad njihove vrijednosti nisu pokazivale konkretnu stvarnost, tj. objektivno stanje na terenu.

No, ovakve su rasprave gotovo jedino egzistirale u teoretskom obliku, dok su u praksi, gotovo svi treneri uočili nemogućnost oštre diferencijacije košarkaške igre na segmente, te zaključili da je u košarci permanentno prisutna međusobna isprepletenost napada i obrane. Specifičnost igre - mali teren, vremensko ograničenje napada i dr. - primorale su igrače da

se iz napadača, što je moguće duže, transformiraju u obrambene igrače i obrnuto. Takve karakteristike igre su uvjetovale da kvalitetan košarkaš mora biti univerzalan, tj. da je u stanju isto tako dobro ispunjavati zadatke i napada i obrane.

Neminovnost univerzalnosti svakog košarkaša je ostavila, što je potpuno logično, duboki trag i na proces stvaranja kvalitetnog igrača. U toku trenaznog procesa i stvaranja igrača, kod mladih su košarkaša korišteni oni metodski postupci koje su omogućavali gotovo istovremeno paralelno savladavanje elemenata tehnike i taktike; kako obrane, tako i napada.

Akcije, kod kojih je u procesu obučavanja posebno izražena uska povezanost elemenata tehnike i taktike (napada ili obrane), jesu akcije napadanja pomoću blokada, tj. spriječavanje blokada.

Blokade su dio grupne taktike igre, što govori da u njihovoj realizaciji sudjeluju najčešće dvojica ili trojica napadača. Definicija je u potpunosti ista kada borbu protiv blokada promatramo s aspekta obrane.

Napad pomoću blokada

Osnovni je cilj blokada da se međusobnom suradnjom igrača u napadu omogući jednom od napadača nesmetani nastavak akcije u jednom od tri najčešća oblika, a to su oslobađanje za prijem lopte, prodor prema košu i šut na koš.

Ovako definiran cilj blokade ukazuje jednu bitnu karakteristiku, koja govori da će se blokade primjenjivati najčešće kod napada na agresivne vrste obrane, prvenstveno na agresivnu osobnu obranu "čovjek na čovjeka", a mnogo rjeđe u igri protiv različitih tipova zonske obrane.

Košarkaška teorija klasificira blokade u napadu na osnovu različitih kriterija. Sama sistematizacija za košarkašku praksu i nije toliko interesantna, koliko su interesantni osnovni principi, prisutni u sklopu svake blokade, a koji moraju biti ispunjeni da bi blokada u napadu bila uspješna.

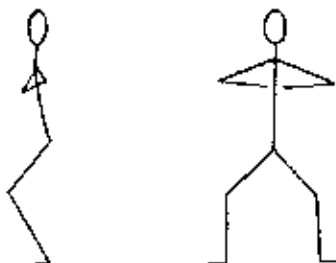
Što čini blokadu u napadu uspješnom?

1. tehnika postavljanja blokade
2. uigranost igrača koji napadaju blokadom
3. iznenađenje

1. Tehnika postavljanja blokade - sadrži u sebi pitanje: *Kako? Kada? Gdje?* Pravilno postaviti blokadu, te kako nastaviti akciju nakon što je blokada iskorištena.

Kako? Zadatak je igrača koji postavlja blokadu da zauzme širi košarkški stav. Koljena su mu optimalno flektirana, te mu je na taj način stav niži i stabilniji. Trup je potpuno uspravan, a ruke su u pravilu ukrštene na prsima štiteći tako trup od mogućih udaraca do kojih dolazi prilikom borbe za poziciju, obrambenog igrača i napadača u blokadi.

Igrač koji postavlja blokadu zauzima isti stav, bez obzira da li je igraču kojeg je blokirao okrenuo leđa ili lice.

Kada? Igrač koji postavlja blokadu je dužan to učiniti u pravo vrijeme, što znači da će istu postaviti **ne prerano**, ali i **ne prekasno**, već **pravodobno**, usklađujući pri tome prostorno - vremenske odnose, tj. poštujući timing blokade.

Igrač postavlja blokadu **prerano** - na taj način upozorava obrambenog igrača da je blokada postavljena i time u znatnoj mjeri smanjuje efikasnost blokade. Tim više, igrač će takvim tempiranjem postavljanja blokade u potpunosti anulirati iznenađenje kao osnovni uvjet uspješnosti blokade.

Igrač postavlja blokadu **prekasno** - na taj način, vrlo će vjerojatno svojom krivicom izazvati kontakt s obrambenim igračem koji je krenuo u akciju obrane od blokade. Taj kontakt, gotovo sigurno, s obzirom da je izvan dozvoljenih pravila

igre, izazvati će reakciju sudaca, koji će mu dosuditi prekršaj u napadu, odnosno. postavljanje blokade postaje bezuspješno.

Temeljem iznesenog, igrač koji postavlja blokadu, mora uskladiti svoju prostorno - vremensku akciju - **timing blokade** - tako da blokadu postavi na način da zauzme čvrstu, stabilnu poziciju u prostoru, djelić trenutka prije nego njegov suigrač započne istu blokadu koristiti, tj. obrambeni igrač započne svoju obrambenu aktivnost protiv te blokade.

Gdje? Igrač postavlja blokadu u neposrednoj blizini obrambenog igrača, i to na pravcu budućeg kretanja, tj. prvog koraka blokiranog igrača. Prema tome, igrač mora pri postavljanju blokade zauzeti optimalno rastojanje u odnosu na igrača kojeg blokira, te anticipiranjem buduće akcije obrambenog igrača postaviti blokadu na odgovarajućem pravcu. Igrač u bloku ne smije stati preblizu igraču kojeg blokira i na taj način izazvati namjeran kontakt, tj. sudar, jer mu to ne dozvoljavaju pravila igre. Nasuprot tome, zauzimanje stava u blokadi daleko od blokiranog igrača, omogućiti će ovom da izbjegne blokadu.

Nastavak akcije igrača u blokadi, nakon što je blokada iskorištena:

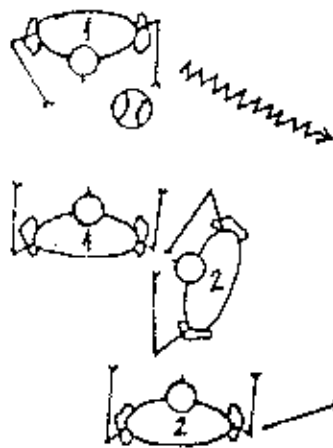
Igrač koji je postavio blokadu, nije samim tim završio svoje učestvovanje u toj akciji. Kompletno rješavanje situacije ga sili da pronađe izlaz iz tog položaja koji će biti najkorisniji, pa zbog toga, nakon što je blokada iskorištena, on kreće u suprotnom pravcu od igrača koji je iskoristio blokadu, s tendencijom kretanja prema košu protivničke ekipe. Tijekom čitave akcije, igrač zadržava niži i širi stav, koji će mu u trenutku kretanja prema košu omogućiti da zadrži povoljniju poziciju u odnosu na obrambenog igrača, stečenu blokadom, a u odnosu na poziciju lopte i koša.

Ukoliko je blokada bila postavljena leđima prema obrambenom igračem, igrač u bloku će se po završetku blokade jednostavno, kratkim koracima početi spuštati prema košu, imajući pri tome uvijek u vidu loptu. U protivnom, kod blokade postavljene grudima, igrač će bilo prednjim ili stražnjim pivot okretom izaći iz blokade u ranije objašnjenom smjeru, okrećući postepeno lice lopti. Za vrijeme pivot okreta, igrač

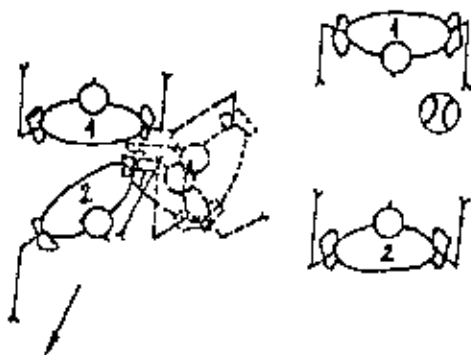
je uvijek jednom rukom u kontaktu s blokiranim obrambenim igračem, dok drugu ruku podiže visoko, kako bi eventualno bio spreman prihvatiti dodanu mu loptu, zadržavajući na taj način povoljniju poziciju u odnosu na loptu.

Nastavak akcije igrača u blokadi se naziva deblokiranje i podrazumijeva opisanu akciju (slike 1., 2. i 3.)

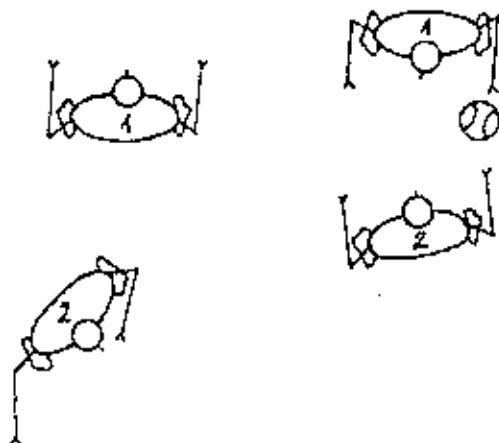
Slika 1. Blokada desno

Slika 2. Deblokiranje igrača u blokadi

Slika 3. Nastavak akcije prema košu

2. Uigranost igrača koji napadaju blokadom kako je blokada grupna taktičko - tehnička akcija napada u kojoj najčešće učestvuju dvojica ili trojica napadača u različitim funkcijama, njena će uspješnost prvenstveno ovisiti o uigranosti tih napadača. Da bi se postigla međusobna sinhronizacija individualnih akcija napadača u sklopu blokade, a time i njihove uigranosti, potreban je dugi period vježbe koji će, uz poštivanje određenih principa, prisutnih pri izvođenju blokade, omogućiti da blokada uspješno posluži u određenim situacijama tijekom igre.

Koji tehničko - taktički momenti utječu na uigranost napadača pri korištenju blokade?

a) Nakon što je uočio da mu je postavljena blokada od strane suigrača, napadač započinje svoje kretanje, ali tik uz blokadu, tako da se gotovo dodiruje nogom s nogom igrača u blokadi. Kretanje igrača uz samu blokadu onemogućiti će obrambenom igraču da ga uspješno prati, zbog toga što igrač u obrani nema dovoljno slobodnog prostora za tu akciju. Zaobilazanje blokade sa stražnje strane od strane obrambenog igrača, omogućiti će napadaču da stekne, kasnije gotovo ne nadoknadivu, prostornu i vremensku prednost, tj. omogućiti će mu se da se nesmetano zaustavi i nastavi akciju skok šutem na koš. Jasno, ovakav nastavak akcije je moguć samo iz prostora blizu koša, gdje je postotak uspješnih šuteva velik. Nepoštivanje ovog principa od strane napadača dozvoljava obrambenom igraču efikasno suprotstavljanje blokadi, te uspješnu konstantnu kontrolu napadača.

b) U trenutku kada je igrač u napadu prošao mimo svog suigrača u blokadi i time iskoristio blokadu, te stekao prostornu i vremensku prednost pred obrambenim igračem, započinje deblokiranje igrača koji je načinio blokadu. Deblokiranje nikako ne smije započeti ranije jer bi to stvorilo slobodan prostor i omogućilo obrambenom igraču da nesmetano prati napadača koji koristi blokadu.

Pri obuci igrača koji će napadati blokadom, nužno je potrebno poštivanje vremenskih odnosa. Svaka individualna akcija napadača, u sklopu blokade, mora biti pravovremeno tempirana u odnosu na suigrača, odnosno, sinhronizirana akcijom suigrača.

3. Izenađenje - nemogućnost iznenađenja obrambenog igrača blokadom u mnogome smanjuje njezinu uspješnost.

Na koji će način napadači ostvariti iznenađenje? Igrač u napadu, koji se sprema iskoristiti blokadu kako bi mogao uspješno nastaviti akciju, bez obzira, da li ima loptu ili ne, te igrač koji će mu svojom akcijom postaviti blokadu, dužni su pažnju obrambenih igrača usmjeriti potpuno na sebe. Dapače, njihova predhodna akcija (kretanje), za svakog zasebno, mora biti usmjerena u suprotnom smjeru, jer će vjerojatno na taj način i koncentracija obrambenih igrača biti usmjerena u tom pravcu. Očito je da napadači prije korištenja blokade, moraju svojom kretanjom u potpunosti uvjeriti obrambene igrače, da će se njihove akcije razvijati u suprotnom smjeru od stvarne im zamisli.

Svaka smišljena akcija napadača u smislu odvlačenja pažnje obrambenih igrača od mogućnosti postavljanja blokade, izvodi se samo zbog toga da bi se igrači u obrani iznenađili. Blokada koja djeluje iznenađujuće na obrambenog igrača izaziva kod njega trenutnu nesposobnost za bilo kakvu akciju, te prostornu i vremensku prednost za igrača u napadu.

Izenađenje blokadom moguće je postići isključivo primjenom pravilne tehnike postavljanja blokade, te pravodobnim tempiranjem individualnih akcija napadača u sklopu blokade, tj. skladnom sinhronizacijom. Iz tog razloga je potrebno, u procesu obuke i treninga napadača, inzistirati na korektnom izvodenju ovog elementa, kako bi se na osnovu toga stvorili uvjeti za postizanje iznenađenja. Time bi blokade, kao sredstvo taktike napada dobile na uspješnosti i efikasnosti i tako zadovoljile svojoj svrsi u igri.

Spriječavanje blokade

Po definiciji iz uvodnog dijela, spriječavanje blokade predstavlja taktičku aktivnost grupe, najčešće dvojice ili trojice obrambenih igrača, čiji je zadatak onemogućavanje napadača u realizaciji taktičkih zamisli - konkretnom slučaju, spriječavanje napada blokadom. Prema tome, osnovni cilj obrane od blokada jest da obrambeni igrači, međusobnom suradnjom omogućе nesmetano praćenje, te potpunu kontrolu napadača, te ih na taj način uspješno onemogućе u akciji napada.

Blokade se sa stanovišta obrane mogu spriječavati na nekoliko načina. Primjenu određene vrste obrane od blokade diktiraju taktički trenuci koji su prisutni u igri obrambene momčadi, prvenstveno vrsta obrane i njezina agresivnost, individualne obrambene karakteristike igrača u obrani, individualna napadačka sposobnost napadača i dr. Kako se blokade, kao taktičko sredstvo u napadu najčešće koriste protiv agresivnih osobnih obrana, igrači će u obrani započeti obranu od blokade, tj. spriječavanje blokade iz osnovne formacije obrane "čovjek na čovjeka". Takva obrambena formacija mora omogućiti obrambenom igraču da se brani protiv svake blokade unutar prostora opasnog po koš. Izvan tog prostora, igrači u napadu nisu opasni po koš, što omogućuje obrambenom igraču da se protiv blokade brani obilazeći je sa stražnje strane.

Koji principi moraju biti zadovoljeni ukoliko obrambeni igrači žele uspješno spriječiti napad blokadom?

a) Obrambeni igrači moraju biti upoznati s važećim načinima obrane od blokade - moraju poznavati tehniku kretanja kod pojedinog načina obrane.

Obrambeni igrači moraju vladati svim efikasnim tehnikama spriječavanja blokade, kako bi mogli primijeniti adekvatnu tehniku ovisno o situaciji. Nekoliko je osnovnih načina koji osiguravaju igračima u obrani, nekad više, a nekad manje efikasno spriječavanje. To su:

- probijanje blokade
- obrambena varka
- izmicanje
- preuzimanje

Prije nego se više pažnje posveti pojedinoj tehnici obrane od blokade, moraju se objasniti i ostala dva principa koja moraju biti zadovoljena, ukoliko obrambeni igrači žele biti efikasni u spriječavanju blokade, s razlogom što su oni prisutni prilikom primjene bilo koje tehnike obrane od blokade.

b) Ugranost igrača u obrani pri spriječavanju blokade mora biti na visokom nivou - to se odnosi na prisutnu međusobnu komunikaciju obrambenih igrača.

Ugranost obrambenih igrača omogućava im adekvatne (i vremenski i prostorno) odgovore na blokadu napadača. Kako je međusobna suradnja igrača u obrani izuzetno važna, jer se samo pravilnom i istovremenom aktivnošću

najmanje dvojice igrača može uspješno spriječiti blokada, u procesu treninga se posebna pažnja posvećuje upravo tome. Tijekom uvježbavanja, posebno se inzistira na pravilnom vremenskom (pravodobnom) zauzimanju određene pozicije u obrani, svakog igrača zasebno, a opet specifično u odnosu na tehniku obrane od blokade.

Suradnja igrača u obrani ne bi bila moguća bez njihove permanentne međusobne komunikacije. Međusobna verbalna komunikacija pribavlja igračima u obrani dodatne informacije o situaciji u prostoru, uz niz informacija koje posjeduje svaki obrambeni igrač do kojih je došao vizualnom inspekcijom okoline. Uz to, međusobna izmjena riječi omogućuje da obrambeni igrač ne bude iznenađen blokadom.

- c) Igrači u obrani ne smiju dozvoliti da budu iznenađeni blokadom.

Iznenađenje blokadom, kao što je ranije rečeno, gotovo u potpunosti garantira uspjeh napadačima. Međusobna komunikacija igrača u obrani to sprječava, iz razloga što se igrači stalno međusobno upozoravaju na eventualnu mogućnost blokade, obično riječima "blokada desno" ili "blokada lijevo". Da ne bi došlo do iznenađenja blokadom, igrači u obrani tijekom svog taktičkog sazrijevanja moraju razviti sposobnost anticipacije, tj. sposobnost predviđanja razvoja protivničkih akcija na temelju rasporeda protivničkih igrača na terenu, pozicije lopte, pa prema tome i mogućnost napada blokadama. "Čitanje" protivničkog napada stavlja obrambenog igrača u nadređeni položaj. Umjesto da obrambeni igrač kasni, budući da logično reagira uvijek nakon akcije napadača, on na temelju anticipiranja "igra uvijek korak unaprijed". Takvo igranje u obrani u potpunosti obezglavljuje napad, te ne omogućuje bilo kakvo iznenađenje, pa tako ni iznenađenje obrambenih igrača blokadom.

Ukoliko obrambeni igrači nisu iznenađeni blokadom, već je svjesno očekuju, gotovo je sigurno da će je uspjeti efikasno spriječiti.

Probijanje blokade

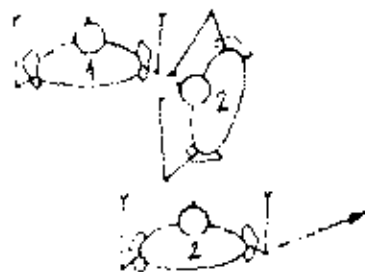
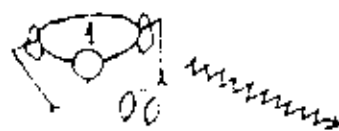
Probijanje blokade se smatra najefikasnijim načinom igre protiv blokade. Nakon što je obrambeni igrač upozoren od suigrača da se

postavlja blokada, njegova pažnja mora ostati usmjerena na igrača kojeg čuva, s perifernom kontrolom igrača koji postavlja blokadu. Kako se približava blokadi, on je dužan ruku uz igrača koji je postavio blokadu gurnuti ispred blokade i usmjeriti je u pravcu kretanja direktnog protivnika. Rukom ne smije gurnuti ili zakočiti protivnika koji radi blokadu, već ona mora poslužiti kao poluga koja mu pomaže u borbi protiv blokade.

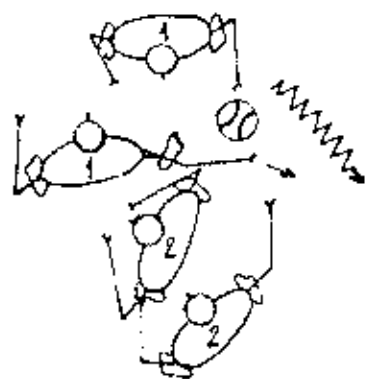
Stopalo uz blokadu hitro postavlja ispred blokade, s time da su mu slijedeći koraci vrlo kratki. Ovo mu omogućuje brzi povratak ako protivnik kojeg čuva, naglo promijeni pravac kretanja.

Tijelo - ako igrač u obrani zadržava normalan, niski obrambeni stav za vrijeme obrane ove blokade, to će ga spriječiti da prođe između napadača kojeg čuva i igrača koji je postavio blokadu. Zbog toga, u trenutku prolaza između protivničkih igrača, mora uvinuti leđa, ispraviti prsa i trbuh, te na taj način iskoristiti minimalan slobodni prostor za prolaz i dalje praćenje napadača za kojeg je zadužen (slika 4., 5. i 6.).

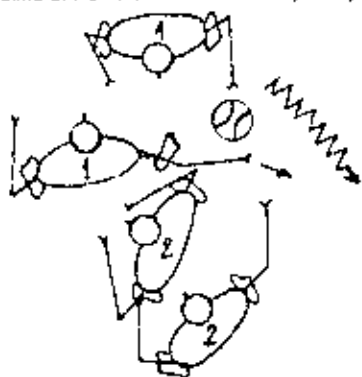
Slika 4. Blokada desno

Slika 5. Probijanje blokade

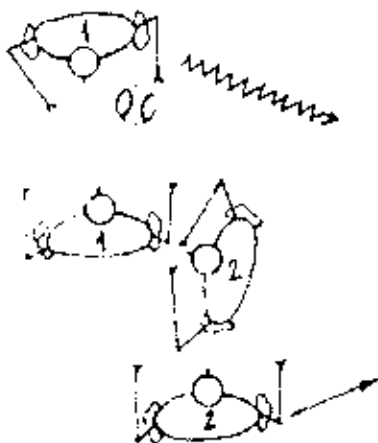
Slika 6. Povratak u obrambenu poziciju

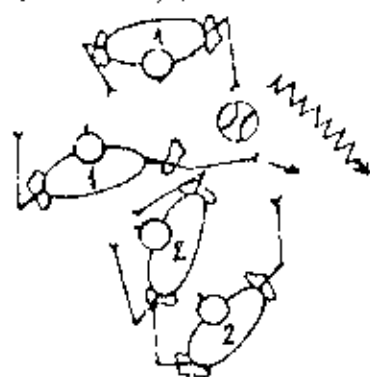
Obrambena varka - ova tehnika gotovo se isključivo koristi samo u slučajevima kada se blokada postavlja napadaču s loptom. Obrambeni igrač, koji prati napadača koji će postaviti blokadu, upozorava na to svog suigrača, te u svakom trenutku mora biti spreman mu pomoći. Da bi mu mogao pomoći, on ostaje samo rukom u kontaktu s bokom napadača, koji je postavio blokadu i kojeg on čuva, dok se tijelom odmiče od napadača. Tako dolazi u idealnu poziciju da, u trenutku kada napadač s loptom iskoristi blokadu, izvede obrambenu varku brzim iskakanjem na put tom napadaču, prisiljavajući ga na taj način da svoje kretanje usmjereno prema košu uspori ili promijeni pravac kretanja. U ovoj poziciji, igrač u obrani ostaje vrlo kratko i odmah se ponovno vraća u obranu na direktnog protivnika.

Svrha obrambene varke je da igrač u obrani pomogne svom suigraču usporavajući trenutno svojom akcijom, kretanje napadača kojeg inače ne čuva - igrača s loptom, tako da obrambeni igrač koji ga čuva stigne obični vrh blokade, tj. probiti blokadu i nastaviti ga dalje efikasno kontrolirati (slika 7., 8., 9. i 10.)

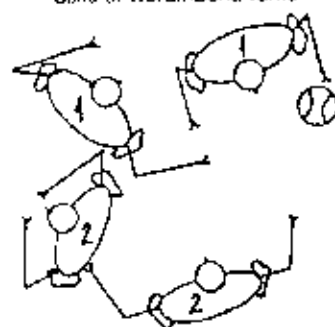
Slika 7. Blokada desno

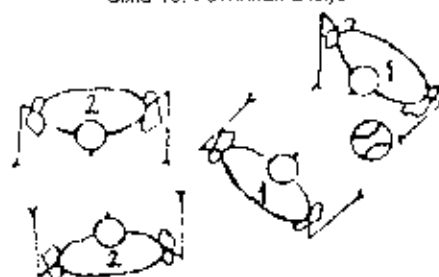
Slika 8. Kretanje preko vrha blokade

Slika 9. Obrambena varka

Slika 10. Završetak akcije

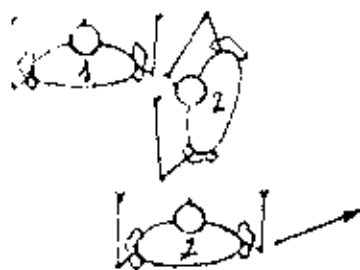
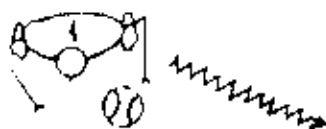

Izmicanje - tehnika sprječavanja blokade izmicanjem se primjenjuje od strane obrambenih igrača, najčešće u slučajevima kada je blokada postavljena nešto dalje od napadnutog koša. Ta udaljenost - nesigurnost sigurnog pogodka, sprječava napadača s loptom koji je iskoristio blokadu, da se trenutačno zaustavi i nastavi akciju prema košu skok šutom, iako mu to trenutna situacija nalaže, pošto se uslijed blokade te kretnje igrača u obrani koji ga čuva, u jednom trenutku nalazi potpuno slobodan i izvan kontrole obrambenog igrača. Nadalje, ova se tehnika primjenjuje kada blokirani igrač u obrani nije u stanju na vrijeme se probiti preko vrha blokade.

Obrambeni igrač koji prati napadača koji će postaviti blokadu, upozorava na to svog suigrača i istovremeno se odmiče od napadača kojeg čuva i koji je postavio blokadu. Njegovo odmicanje je u

ovom slučaju, za razliku od obrambene varke, usmjereno nešto više unazad, iako se dobiva dojam da će se taj obrambeni igrač braniti protiv blokade obrambenom varkom. Pomicanjem unazad, oslobađa se slobodan prostor između napadača koji je napravio blokadu i obrambenog igrača koji ga čuva i kojeg koristi obrambeni igrač zatvoren blokadom. On, ne mijenjajući stav u obrani, radi iskorak nogom bliže blokadi, zaobilazi blokadu s unutanje strane, te kratkim i brzim koracima prolazi kroz ranije mu oslobođen prostor, te dolazi ponovno u situaciju da efikasno kontrolira napadača za kojeg je zadužen, a kojega je na trenutak ispustio iz kontrole uslijed blokade. Istovremeno, kako je obrambeni igrač prošao slobodnim prostorom, taj prostor iskorištava drugi obrambeni igrač koji ga je ranije stvorio svojim odmicanjem, prelazeći tako ponovno u bliski kontakt s napadačem kojeg čuva, tj. sprječavajući tako napadača u bloku da akcijom iskoristi nastali slobodan prostor (slike 11., 12., 13. i 14.).

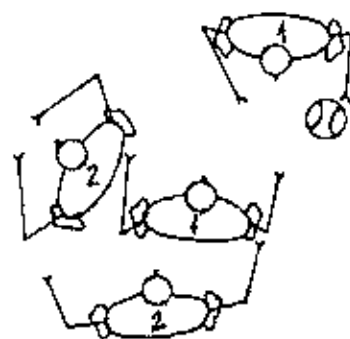
Slika 11. Blokada desno

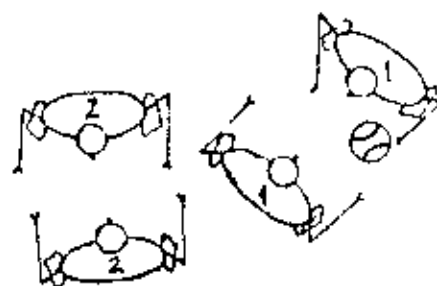
Slika 12. Kretanje iza blokade

Slika 13. Izmicanje

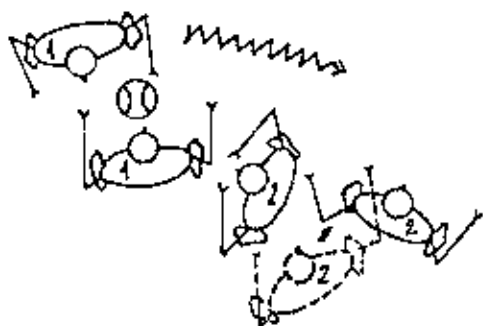
Slika 14. Završetak akcije

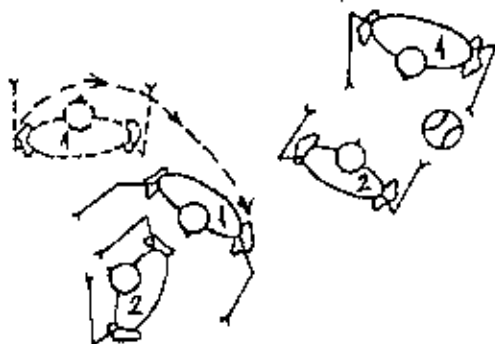
Preuzimanje - ponekad su blokade napadača takve da se ne mogu spriječiti na jedan od ranije opisanih načina. U takvim slučajevima obrana od blokade se odvija kao i kod probijanja blokade s obrambenom varkom, sve do trenutka kada blokirani obrambeni igrač shvati da je izigran. U tom trenutku, glasnim uzvikom "preuzmi", on daje znak suigraču da ostane kod napadača s loptom, kojega je do tada obrambenom varkom nastojao usporiti. Na taj način, ovaj obrambeni igrač ostaje uz igrača s loptom, a blokirani igrač preuzima na čuvanje napadača koji je postavio blokadu (slika 15.). Ukoliko je blokadu, prije preuzimanja, pokušao savladati kretanjem preko vrha blokade, obrambeni će igrač u trenutku preuzimanja igrača, zadržati ruku ispred napadača, u odnosu na loptu, te izvesti brzi prednji pivot okret i doći u položaj licem u lice s novim protivnikom u trenutku okreta, obrambeni će igrač podizanjem ruku prema gore, spriječiti eventualno dodavanje lopte napadaču, koji se vjerojatno počeo kretati prema košu (slika 16.). Dužnost je obrambenog igrača da svakako spriječi takvo dodavanje, te pozicionu igru napadača u tom položaju, s obzirom da se napadač nalazi vrlo blizu koša.

Pri preuzimanju napadača, nakon primjene tehnike izmicanja, akcije obojice obrambenih igrača ostaju istovjetne, s time da će igrač na

Slika 15. Početak akcije preuzimanja

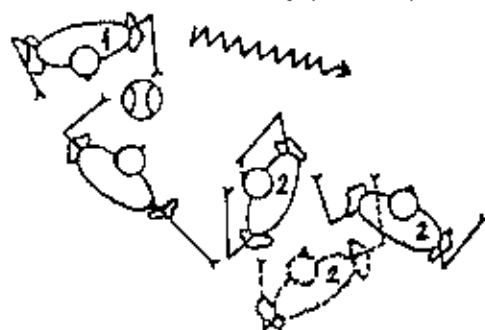
Slika 16. Preuzimanje

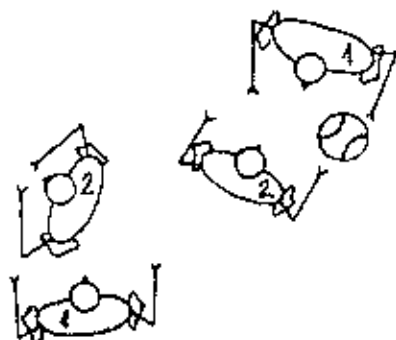
kojem je napravljena blokada, preuzeti na čuvanje napadača koji je postavio blokadu, kretanjem unazad i iza blokade. Nakon preuzimanja, pozicija obrambenih igrača će biti identična predhodno opisanoj (slika 17. i 18.).

Suvremeni model košarkaške igre je baziran, može se slobodno reći, na agresivnoj obrani i kolektivnom napadu. Rijetke su danas košarkaške ekipe koje pobjeđuju primijenjujući pasivnu zonsku obranu, tj. u napadu koriste

Slika 17. Početak akcije preuzimanja

Slika 18. Preuzimanje

isključivo individualne sposobnosti pojedinih igrača. Iz tog razloga je igra u napadu, koja se zasniva blokadama, postala osnova napadačke taktike, a shodno tome je i zadatak ekipe u obrani da se takvoj napadačkoj taktici adekvatno suprotstavi. Značaj spomenutog je evidentan i u procesu treninga, gdje se igri blokadama, te sprječavanju blokada, danas posvećuje pažnja od najmanjeg uzrasta, pa sve do seniora, kako kod muškaraca, tako i kod žena.

